

ב"ל (חיפה) 32949-06-11 - סלים עודה נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 32949-06-11 - סלים עודה נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

32949-06-11 (חיפה)

סלים עודה

ע"י ב"כ סמי חורי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד צחי רטר

בבית-הדין האזורי לעבודה בחיפה

[15.01.2013]

כב' השופטת אילת שומרני-ברנשטיין נציג עובדים: משה גרבליר נציג מעסיקים: שלמה יהודאי

פסק דין

1. לפנינו תובענה מטעם התובע להכרה בתאונה ולדמי תאונה על פי הוראות חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב],

תשנ"ה. 1995

2. המל"ל דחה את תביעת התובע במכתבו מיום 28.2.2012.

מכאן התביעה שבפנינו.

3. הצדדים הגישו ביום 1.5.2012 הודעה על עובדות מוסכמות והסכמה כי התיק יועבר למומחה בתחום האורטופדי

על מנת שיחוזה דעתו האם מתקיימים בתובע תנאי תקנה 1(2) לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נפגעי תאונות)

התשמ"א-1981 (להלן - "התקנות").

להלן העובדות המוסכמות בהתאם להודעת הצדדים מיום: 1.5.2012:

4. התובע הינו יליד 28.9.1963.

5. ביום 6.1.2011 בשעה 02.00 בלילה לערך התובע נפל במדרגות ציבוריות על רגל שמאל (להלן - "האירוע").

6. בסעיף 150 לחוק מוגדרת "תאונה" כ"אירוע פתאומי שבו גורם חיצוני מביא לחבלה פיזית וכתוצאה ממנה לאובדן

כושר התפקוד".

7. בתקנה 1(2) לתקנות הביטוח הלאומי מוגדר אובדן כושר התפקוד לעניין הגדרת "תאונה" לגבי מבוסס שאינו עובד

ואינו עצמאי שהוא מאושפז בבית חולים או מרותק לביתו.

- מינוי מומחה רפואי וחוות דעתו
8. בהחלטתנו מיום 23.5.2012 מונה ד"ר דויד יפה, אורתופד, לשמש מומחה יועץ רפואי (להלן: "המומחה"), לשם מתן חוות דעת רפואית בעניין זכאותו של התובע לדמי תאונה.
9. בתאריך 10.6.2012 ניתנה חוות דעתו של המומחה.
- בחוות הדעת ציין המומחה, כי "... מר עודה סלים סבל מפגיעה במנגנון סיבובי של הגפה השמאלית התחתונה מלווה פגיעה רצועתית בקרסול ושביר בראש הפיבולה, פגיעה המערבת את מערכת הרצועות בין עצמות השוק והפגיעה לוותה בפגיעה עצבית, פגיעה יחסית שכיחה בחבלה במנגנון זה"
- ד"ר יפה ציין, כי נגרם לתובע אי כושר לעבודה בהתאם לתעודות הרפואיות מיום התאונה ועד ליום 16.4.2011. כן נרשם בחוות הדעת, כי "תנאי תקנה 1(2) לתקנות הביטוח הלאומי, אובדן כושר התפקוד לגבי מבוטח שאינו עובד ואינו עצמאי אשר מאושפז בבית החולים או מרותק לביתו, תקפים במקרה הנדון וזאת לכל תקופת אי הכושר וזאת עד לתאריך 16.4.2011".
10. בתאריך 14.6.2012 ניתנה על ידנו החלטה לפיה צד מן הצדדים המבקש להפנות למומחה שאלות הבהרה, יגיש בקשה בעניין. הנתבע הגיש בקשה וביום 5.11.2012 הופנו למומחה חלק משאלות ההבהרה אשר התבקשו על ידי הנתבע.
11. ביום 18.11.2011 ניתנה חוות הדעת של המומחה בשאלות ההבהרה. לשאלת ההבהרה האם זה נכון שהתובע לא היה מרותק לביתו, ענה המומחה "נכון, על פי תיעוד זה, התובע לא היה מרותק לביתו". כאשר המומחה פירט עוד יותר, כי התובע שוחרר מהמחלקה לרפואה דחופה ברמב"ם בתאריך 6.1.2011 עם המלצה למנוחה עם רגל מורמת במשך 3 ימים, תקופה בה היה מרותק לביתו. "התובע פנה כעבור חמישה ימים להערכה קלינית ולאחר בירור הדמייתי חוזר ובאבחנה של שבר גפה שמאל הושמה בגבס ארוך. ממועד זה, התובע אינו מרותק לביתו וניידות מתאפשרת תוך שימוש בקביים".
12. ביום 28.11.2012 ניתן צו לסיכומים.
- טענות הצדדים בסיכומיהם לאחר קבלת חוות דעת המומחה:
13. לטענת התובע - המומחה לא שלל קשר סיבתי לאירוע ואישר כי התובע היה עם רגל מורמת למשך 3 ימים, ומכאן, שלא נותר אלא להכיר בתאונה שאושרה ולהכיר בתקופת אי הכושר שאושרה לתובע.
14. לטענת הנתבע - בהתאם לסעיף 153(ב) לחוק לא ישולמו דמי תאונה בעד 14 הימים הראשונים שלאחר יום התאונה שבהם אבד למבוטח, שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, כושר התפקוד כתוצאה מהתאונה.
- מחוות הדעת של המומחה עולה, כי תקופת אובדן כושר העבודה הייתה בת 3 ימים וקצרה מ-14 יום ומכאן, כי בדין נדחתה תביעתו של התובע לדמי תאונה.
- לדעת ב"כ הנתבע, נראה מסיכומי התובע, כי הוא "מבלבל בין המטריה של תאונת עבודה לבין המטריה של תאונה אישית" שכן ב"כ התובע מתעלם מהאמור בסעיף 153(ב) לחוק.

- דין והכרעה
15. סעיף 150 לחוק קובע, כי תאונה הינה אירוע פתאומי שבו גורם חיצוני מביא לחבלה פיזית וכתוצאה ממנה לאובדן כושר התפקוד.
16. תקנה 1(2) לתקנות קובעת שאובדן כושר התפקוד לגבי מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי הוא כשהוא מאושפז בבית חולים או מרותק לביתו.
17. סעיף 153(ב) לחוק קובע "בעד 14 הימים הראשונים שלאחר יום התאונה שבהם אבד למבוטח, שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, כושר התפקוד כתוצאה מהתאונה, לא ישולמו דמי תאונה".
18. בהתאם לחוות הדעת של המומחה - התאונה אשר ארעה לתובע ביום 6.1.2011 גרמה לאובדן כושר תפקודו לתקופה של 3 או 5 ימים (העניין לא ברור מחוות הדעת) ובכל מקרה - לתקופה של פחות מ-14 יום.
19. מכאן, שלתובע ארעה תאונה בהתאם לתנאים המפורטים בסעיף 150 לחוק, אם כי, הוא אינו זכאי לדמי תאונה בגין תאונה זו וזאת לאור הוראת סעיף 153(ב) לחוק.
20. מכל האמור לעיל ועל יסוד חוות הדעת של המומחה, הננו מקבלים את תביעתו של התובע, לפיה ארע לו תאונה כמשמעותה בחוק.
- עם זאת - התובע אינו זכאי לדמי תאונה, מאחר ונגרם לו אובדן כושר עבודה בהתאם להוראות התקנות לתקופה הפחותה מ-14 יום.
21. בנסיבות מקרה זה ומשהתובע אינו זכאי לדמי תאונה - אין מקום לפסוק הוצאות בתיק.
22. הצדדים רשאים לערער על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מתאריך המצאת פסק הדין.
- ניתן היום ד' בשבט התשע"ג, 15 בינואר 2013 בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.